

Motion till riksdagen 2024/25:649

av **Mattias Eriksson Falk och Roger Hedlund (båda SD)**

Framtagande av ett särskilt trygghetsprogram för Gävleborgs län

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av ett särskilt trygghetsprogram för Gävleborg och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ge Länsstyrelsen i Gävleborgs län i uppdrag att, i samarbete med kommunerna, polisen, räddningstjänsten, civilsamhället och andra relevanta aktörer, ta fram ett särskilt trygghetsprogram för Gävleborgs län och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att trygghetsprogrammet särskilt ska fokusera på att förebygga brott och öka tryggheten i offentliga miljöer, med särskilt fokus på utsatta områden och grupper, och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att trygghetsprogrammet även ska inkludera åtgärder för att stärka samverkan mellan olika myndigheter och organisationer samt främja invånarnas delaktighet och inflytande över trygghetsarbetet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverige har en brottsutveckling som kan ses i ljuset av att den systemhotande organiserade brottsligheten som vuxit fram. Även Gävleborgs län har drabbats av en lång rad våldsbrott och sett framväxten av lokala kriminella gäng, som i allt större utsträckning påverkar tryggheten och säkerheten för invånarna.

Länsstyrelsen bör arbeta strategiskt och målinriktat med frågan, utifrån de breda perspektiven, där områden som social och ekonomisk utsatthet bör ingå.

Två parallella mål bör finnas med i programmet. Dels att få ner den faktiska brottsligheten och dels att få ner känslan av otrygghet hos invånarna. Dessa områden hänger ofta ihop men ibland kan känslan hos människor vara en annan än vad den rent

statistiska brottsfrekvensen visar, åt båda håll. En viktig aspekt är därför att de lokala förutsättningarna bättre kan anpassas till trygghetsprogrammet, istället för att alla anses ha samma utgångsläge.

Ett särskilt trygghetsprogram skulle inte bara bidra till att minska brottsligheten och öka den subjektiva trygghetskänslan bland invånarna utan också främja social sammanhållning och tillit inom samhället. Programmet bör utformas så att det tar hänsyn till lokala behov och förutsättningar och bygger på en bred samverkan mellan olika sektorer och aktörer.

Mattias Eriksson Falk (SD)

Roger Hedlund (SD)